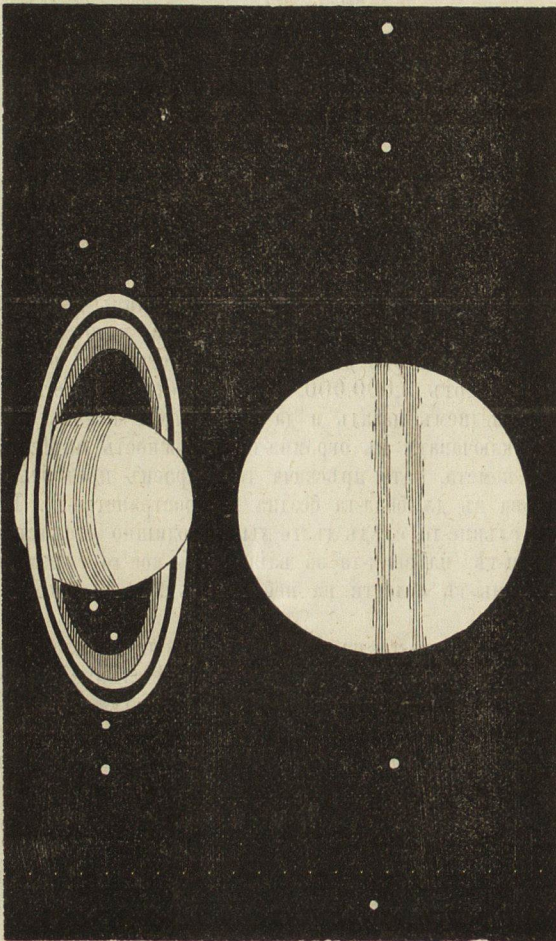

та система, радіуса на земна-та орбита служи като достаточна единица, съ която могат да са сравняватъ разстоянія-та на планети-тѣ и комети-тѣ. Но колко и голѣма да е тѣзи единица, която има не по-малко отъ

Планети-тѣ Юпитеръ и Сатурнъ.

95.000,000 мили, ный скоро ще намѣримъ, че тя е твърдѣ малка и даже нищожна, що-то не може ни служи въ изслѣданія-та, кои-то са отнасятъ до огромны-тѣ размѣры на видима-та вселенная. За да си съставимъ достаточнo понятіе за междувзвѣдны-тѣ пространства, ный ще сме принудены да пріедемъ за единица не разстояніе, но скоростъ. За това прѣди да начнемъ главныя прѣдмѣды на наша-та бесѣда, нѣка обърнемъ вниманіе върху заблѣжительно-то откритіе на единъ твърдѣ важенъ фактъ—именно, че свѣтлина-та не минува мгновенио отъ едно свѣтливо тѣло до нѣкой далеченъ прѣдмѣтъ, но съ прогрессивно движеніе, на кое-то дѣйстви-

телна-та скоростъ е позната. Важны-тѣ послѣдствія на това откритіе ще станхтъ за насъ очевидны, колко-то повече напрѣдваемы въ изслѣданіе-то на звѣздо-то небе. Слѣдъ като было произведено достаточнo число наблюденія върху четыретѣхъ Юпитеровы сплътници и съставены таблицы за тѣхны-тѣ движенія, за да може по тѣхъ да са прѣдсказвать времена-та на затмѣнія-та на тѣзи сплътници, то, отккрыло са едно непонятно явление, кое-то много време оставало необьяснено. Да си припомнимъ, че орбита-та на Юпитера обгрѣща земна-та орбита, и кога-то са докара двѣ-тѣ планети да са намѣрватъ отъ една страна на слънце-то, на линія, която минува прѣзъ това свѣтило, тогазъ тѣ сж най-близо една до друга, или, както